

1888 - 2013

***125 rokov
hasičstva
v Dolnom Piali***

Vydané k 125. výročiu vzniku
organizovaného hasičstva
v obci Dolný Pial

1888 – 2013

Modlitba hasiča

Nech kdekoľvek požiar planie, ja splním
svoju povinnosť, životy spasíť Pane,
daj že mi sily dost.

V náručí vyniesť dieťa, kým
nevyprší čas, ale aj starca, matku,
ktorá má sivý vlas.

Na stráži stojím stále, pretože
povolaný som, životy chrániť
svojich, blížneho, jeho dom.

Ak z tvojej vôle má sa stať,
že sám pri tom život stratím,
požehnaj Pane mojej rodine
a láskavou rukou vráť im to,
čo pri plnení poslania som iným dal.

Úvod

Jednou z najkrajších ľudských vlastností je spolupatričnosť. Táto vlastnosť, vari najvýraznejšie vystupuje do popredia pri hasičskej práci, ktorá dáva nemálo príležitostí prejavíť ju nielen slovom, ale aj činom. Hasič pri svojej práci je človekom v tom najlepšom zmysle slova. Ved' nielen, že pomáha zachrániť materiálne hodnoty, ale neraz nasadzuje svoj vlastný život, aby zachránil život svojho spoluobčana.

Milý čitateľ, do rúk sa Ti dostala malá brožúra, ktorá pripomína vznik a činnosť Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Piali. V pamätnej brožúre sú spomenutí tí, ktorí ukázali a ukazujú, čo je to priateľstvo, zodpovednosť, povinnosť pomôcť človeku. Hasiči na základe dobrovoľnosti a vytrvalosti mali a majú ten najhumánnejší cieľ a to chrániť životy a majetok ľudí pred ohňom a živelnými pohromami. Spoločne s nami si pripomeň 125. výročie založenia Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Piali.

Vážení priatelia,

„Bohu na slávu a bližnému na pomoc“, týmto heslom sa riadia i Dolnopialsky hasiči, ktorí svoju históriu začali písať pred 125 rokmi. Dobrovoľný hasičský zbor je najstaršou záujmovou a humánnou organizáciou v obci. Od svojho vzniku neustále vyvíja svoju činnosť, ktorá našej obci prináša úžitok.

Za 125 rokov trvania hasičského zboru sa v ňom vystriedali viaceré generácie. Od jeho založenia v ňom pracujú obetaví ľudia vo svojom voľnom čase. Spomienka na vznik nášho spolku pramení z lásky k obci a úcty k našim predchodcom, ktorí za ťažkých podmienok zakladali túto dobrovoľnú organizáciu na zásadách úcty človeka k človeku, k jeho práci, životu, zdraviu a majetku. V minulosti hasiči organizovali tanečné zábavy i športové popoludnia a boli pri každej kultúrnej akcii, pri každej brigáde a samozrejme pri každom požiari, ktorý vznikol v obci.

Nemalá vďaka patrí samozrejme aj dodnes žijúcim členom a funkcionárom našej organizácie, ktorí vzhľadom na svoj vek prenechali štafetu mladším.

Taktiež vďaka patrí mladým, aktívnym členom ale hlavne ženám, ktoré pracujú a zviditeľňujú náš hasičský zbor.

Želám všetkým členom veľa zdravia, šťastia, rodinnej pohody, aby naďalej naplňali ciele dobrovoľného hasičského zboru. Je len na Vás, aby ste s láskou pokračovali v práci hasičov a odovzdávali svoje skúsenosti ďalším pokoleniam. Len potom si môžeme byť istý, že „hasičstvo“ v Dolnom Piali nezanikne.

Bc. Robert Potocký, starosta obce

Sv. Florián – patrón hasičov

Sv. Florián žil koncom 3. a začiatkom 4. storočia po Kristovi. Narodil sa v Cetti v dnešnom Zeiselmaure v Rakúsku neďaleko Linzu. Bol vojakom a neskôr dosiahol hodnosť plukovníka pohraničných rímskych légii.

Počas prenasledovania kresťanov za vlády cisára Diokleciána bolo v Lorchu zatknutých a uväznených 40 vojakov hlásiacich sa za kresťanov. Florián bol tiež veriaci a pri pokuse zachrániť ich, bol sám zajatý a predvedený pred

miestodržiteľa Aquiliána. Ten sa ho spočiatku pokúšal odvieť od viery sľubmi i hrozbami. Florián mu však smelo odpovedal: „Najprv som Kristov, potom cisárov!“ Draho za to zaplatil. Bol zbičovaný, kliešťami mu vytrhávali mäso z pliec, ale ani toto mučenie nezlomilo jeho vernosť ku Kristovi. Nakoniec mu uviazali na krk mlynský kameň a hodili ho do rieky Enns, kde našiel svoju smrť. Legenda hovorí, že voda vyplavila Floriánovo mŕtve telo na skalú, kde ho pred zhanobením pohanmi strážil veľký orol, až kým ho nenašla jedna vdova, ktorá ho pochovala. Na mieste jeho hrobu bola postavená kaplnka a neskôr kostol s kláštorom, ktorý obývali benediktíni a kanonici (dnes je v ňom i múzeum). Telesné pozostatky sv. Floriána sú od roku 1183 v Krakove, kde vďaka kniežat'u Kazimírovi stojí bazilika zasvätená tomuto mučeníkovi.

Spočiatku sv. Floriána uctievali pred povodňami, nakoľko vo vode našiel mučenícku smrť. Rola ochrancu pred požiarimi sa

mu začala prisudzovať až koncom 15. storočia. Na vysvetlenie tejto zmeny existuje viac legiend. Najznámejšia z nich je o istom uhliarovi, ktorý pri pokuse uhasiť požiar, sám spadol do ohňa, vtedy zúfalo vykrikol: „Svätý Florián, ktorý si sa vo vode stal mučeníkom, pošli vodu mne na pomoc a zachráň mi život!“ Samozrejme svätý Florián pomohol, dážď okamžite uhasil oheň a uhliar sa zachránil

Sv. Florián sa stal patrónom hasičov hlavne kvôli svojej odvahe, vernosti svojmu presvedčeniu, vytrvalosti, ochote nezištne pomôcť blížnemu a obetou vlastného života. Zobrazuje sa ako rímsky vojak s prilbou na hlave, pri nohách má mlynský kameň, v ľavej ruke zástavu, v pravej nádobu na vodu, ktorou zalieva oheň na horiacom dome.

História hasičstva na našom území

Hasičom v minulosti ale i v dnešnej dobe pripadá neľahká úloha - chrániť životy a majetok našich spoluobčanov. Poznáme z histórie, nakoniec i každý z nás zo svojich skúseností, že často veľké hodnoty vytvorené ľudskou prácou boli požiarmi či inými prírodnými živlami zničené. Bolo treba hľadať prostriedky a spôsoby, ako tieto hodnoty uchrániť. Preto sa už v minulosti ľudia organizovali, lebo si boli vedomí, že čeliť týmto živlom je možné iba kolektívnou ochranou.

Prvé zmienky o organizovaných jednotkách určených na hasenie požiarov pochádzajú už z dôb Starovekého Ríma. Vtedy boli zriaďované za mestom stanice s posádkou až 500 otrokov (nazývané *prefectures urbi*), ktoré zasahovali pri požiaroch mesta. Požiare boli v tých časoch veľmi časté, keďže množstvo patricijov zarábalo na tom, že sa stavalo rýchlo a lacno. Domy mali obyčajne drevené stropy, podlahy a nábytok, a boli až 5 poschodí vysoké. Hasilo sa vtedy len vodou (čerpaná z fontán, studní a riek) a tlmiečmi, ktorými sa oheň utláčal. Okrem hasenia požiarov vykonávala „prefektúra“ aj osvetovú činnosť (zabezpečenie obydľí proti vzniku požiarov) a zasahovala ako dnešná polícia pri hromadných vzburách a zločinoch.

Po zániku Starovekého Ríma bola organizovaná hasičská činnosť zabudnutá a prešla do povinnosti všetkých občanov. Mestá a obce si samostatne upravovali nariadenia na ochranu pred požiarmi. V každej dedine, či meste bola zriadená funkcia nočného strážcu, hlásnika, ktorého povinnosťou bolo dozeranie nad verejným poriadkom a pokojným spánkom obyvateľov

obce. Povinnosťou hlásnika pri zistení požiaru bolo vyhlásiť poplach, či už hlásnou trúbou alebo na miestnej zvonici. V malých obciach bol hlásnik jeden, vo veľkých obciach aj dvaja. Nedodríavanie protipožiarnych opatrení sa v každej obci aj v meste stíhalo peňažnými pokutami a telesnými trestami. Jedným z opatrení, ktoré malo častým požiarom v dedinách a mestách s hustou zástavbou zabrániť, bolo nariadenie stavať domy z tehál alebo z kameňa. Dňa 26. júna 1788 vydal cisár Jozef II. protipožiarny poriadok, ktorý pozostával zo štyroch kapitol. Prvá sa zaoberala preventívnymi opatreniami, v druhej kapitole sa predpisoval spôsob organizácie strážnej služby a burcovania na poplach, v tretej bol návod ako požiar lokalizovať a v štvrtej boli pokyny na odstraňovanie následkov a vyšetrovanie príčin požiaru.

Významným medzníkom v dejinách protipožiarnej ochrany bolo vznikanie dobrovoľných hasičských zborov. Napomohlo tomu aj nariadenie Uhorského ministerstva vnútra číslo 5388-II. z 12. augusta 1888, podľa ktorého bola každá obec povinná založiť si útvar hasičstva, či už platený (väčšinou v mestách), dobrovoľný na spolkovom základe, alebo povinný z mužov vo veku medzi 20 – 40 rokov, pod vedením predstavenstva obce a v každej obci s vyše 50 usadlosťami museli byť zriadené hasičské zbrojnice. Zákonný článok číslo XXII z roku 1886 o obecnom zriadení v celom Uhorsku upravil pôsobnosť obcí v protipožiarnej ochrane a určil im povinnosť vydržiavať si vlastné požiarne zbory z obecných prostriedkov. Najstarším hasičským zborom z tých čias je Dobrovoľný hasičský zbor Bratislavy založený roku 1867.

Po vzniku Československej republiky roku 1918 bol založený Zväz dobrovoľného hasičstva Československa. Dobrovoľné hasičské zbory na území Slovenska zastrešovala Slovenská zemská hasičská jednota, založená roku 1922 v Trenčíne. Tá

združovala roku 1939 až 3 221 dobrovoľných hasičských zborov s 65 471 členmi. Profesionálne zbory boli vo vtedajších časoch zriedkavé (len v niektorých veľkých mestách), najčastejšie boli dobrovoľné a obecné resp. mestské jednotky.

Prvý zákon, ktorý podriadil hasičské zbory pod kompetenciu ministerstva vnútra, bol zákon č. 62/1950 Zb. o ochrane pred požiarimi a inými živelnými pohromami, prijatý v novom povojnovom Československu. Ten nariadľoval zriadenie profesionálnych, mestských a závodných hasičských útvarov v mestách s vyše 50 000 obyvateľmi a na miestach podľa rozhodnutia národného výboru. Neskôr bola zriadená Ústredná správa štátneho požiarneho dozoru v Prahe, ktorá zodpovedala za protipožiarnu bezpečnosť v štáte a Československý zväz požiarnej ochrany združujúci dobrovoľné hasičské jednotky.

Po rozdelení Československa na Slovenskú a Českú republiku došlo k reorganizácii hasičstva. Uzákonený bol Hasičský a záchranný zbor Slovenskej republiky pod ktorý patria všetky profesionálne hasičské zbory na území SR s Dobrovoľná požiarňa ochrana Slovenskej republiky zastrešujúca dobrovoľné, mestské a obecné hasičské zbory. Okrem toho boli v mnohých firmách a dopravných spoločnostiach zriadené závodné hasičské zbory a jednotky.

Z histórie a života hasičského zboru v Dolnom Piali

Prvé organizované hasičské zbory dobrovoľné, alebo obecné, sa v Uhorsku začali zakladať až v 18. storočí na základe nariadenia Uhorského ministerstva vnútra číslo 5388-II. z 12. augusta 1888, podľa ktorého bola každá obec povinná založiť si útvar hasičstva, či už platený (väčšinou v mestách), dobrovoľný na spolkovom základe, alebo povinný z mužov vo veku medzi 20 – 40 rokov, pod vedením predstavenstva obce a v každej obci s viac ako 50 usadlosťami musela byť zriadená hasičská zbrojnica. Zákonný článok číslo XXII z roku 1886 o obecnom zriadení v celom Uhorsku upravil pôsobnosť obcí v protipožiarnej ochrane a určil im povinnosť vydržiavať si vlastné požiarne zbory z obecných prostriedkov na hasenie požiarov. Na základe uvedených skutočností vznikol v roku 1888 aj v obci Dolný Píal hasičský zbor pod oficiálnym názvom Dobrovoľný hasičský spolok v Dolnom Piali. Prvým veliteľom bol menovaný František Jasný st., povolaním krajčír. V letnom období, každú druhú nedeľu v mesiaci ráno o pol siedmej zaznel hlas hasičskej trúby, čo znamenalo okamžitý nástup a o siedmej hodine každý jeden muž vo veku od 21- 42 rokov sa musel dostať pred zbrojnicu na cvičenie. Tu sa prečítal zoznam mien a neprítomní, neospravedlnení boli pokutovaní na 1-3 Kč, ktoré slúžili na udržiavanie, opravy, alebo na zakúpenie hasičských potrieb. Prvú ručnú striekačku, darovala obci po veľkom požiari obce v roku 1878 žena grófa Hunyadyho, Šarlota Csáky. Do tejto doby obec vôbec nemala striekačku. V roku 1909 bol do funkcie veliteľa menovaný Ján Ambrusz, povolaním stolár ktorý túto funkciu vykonával až do roku 1927, kedy sa veliteľom stal František Jasný ml., krajčír, ale len na jeden rok. V roku 1928 ho vystriedal Vilém Drenka. Výstroj a výzbroj hasiča pozostávala z: čiernej a bielej blúzy, bielych nohavíc, opasok súkenný čiernobiely pruhovaný s

dohodou, kožená brigadirka, sekera s koženou pošvou a kožená prilba.

V rokoch 1929 až 1932 vykonával funkciu veliteľa Eugen Ambrúsz. Dobrovoľný hasičský zbor, ktorého cieľom bolo hasenie požiarov, záchrana života a majetku v obci a podľa možnosti aj na jej okolí mal v tomto období 32 mužov. Pôvodná zbrojnica z dosák bola v roku 1928 zbúraná a nová hasičská zbrojnica oproti farskej záhrade, bola uvedená do prevádzky v roku 1930.

V roku 1932 bol za veliteľa vymenovaný Alexander Valach (Ďurík) a v roku 1933 postavili pri zbrojnici 14. metrov vysokú požiarnu rozhľadňu. Hadice sa kupovali za peniaze vybrané z pokút a priestupkov hasičov.

Obec Dolný Pial zažila veľké požiare. Najhroznejší bol v roku 1876, vtedy zhorela celá obec s výnimkou jedného domu. Požiaru podľahol kostol, kaštieľ, fara a škola. V roku 1894 pohltil požiar domy na kostolnom rade (Stredná ulica). V roku 1903 zhorela celá ulička (ul. Záhradná). 1906 opäť ulička a staviská na cintorínskom rade. Oheň sa šíril veľkou rýchlosťou južným smerom tak, že prakticky za niekoľko minút boli všetky domy spolu s humnami v plameňoch. V 1913 zase celý rad domov na kalupčeku (námestie SNP). Od tej doby sa už väčšie požiare nevyskytli a ak tak nie v takom rozsahu, lebo stavby boli už všetky kryté škridlicou a nie slamou. Miestny dobrovoľný požiarly zbor si však vždy s cťou splnil svoju úlohu a v rámci svojich možností sa maximálne pričínil o ochranu majetku a likvidáciu ničivého živlu.

Nová história zboru sa začala písať až po druhej svetovej vojne, po vydaní zákona 62/1950 Zb. o ochrane pred požiarly a inými živelnými pohromami. Týmto zákonom bola národným výborom uložená starostlivosť o požiarly ochranu. V roku 1953 vznikol Československý zväz požiarnej ochrany.

Od roku 1950 sa stav členskej základne neustále zvyšoval. Bol zvolený nový výbor a jeho zloženie bolo nasledovné:

<i>Predseda:</i>	<i>Jozef Lukáč (Muťúr)</i>
<i>Veliteľ:</i>	<i>Ludovít Meszároš</i>
<i>Strojník:</i>	<i>Jozef Lukáč (Jojo)</i>
<i>Pokladník:</i>	<i>Hupka Ján</i>

Aktívnymi hasičmi v tom období boli Ladislav Jasný, Július Paška, Ladislav Tóth, Michal Potocký, Alexander Lukáč, Ján Valach, Ľudovít Kašo, Alexander Potocký, Ján Chrenko, Ladislav Jasný.

Dobrovoľný hasičský zbor sa dostal do povedomia našich občanov nielen ako organizácia ochraňujúca majetok občanov, ale zúčastňovala sa aktívne na kultúrno-spoločenskom živote obce. Z týchto skutočností vyplývala aj vážnosť jednotlivých jeho členov. Bolo čťou nosiť uniformu požiarnika, na ktorú boli hrdí. I preto príslušníci hasičského zboru dbali na svoju povesť.

Organizovanosť a schopnosti jednotlivých členov zboru predurčovalo disciplinovaný a účinný zásah proti ohňu a inej živelnnej pohrome tak, aby boli zachránené životy a majetky spoluobčanov. Pripravenosť na zvládnutie úloh sa dosahovala cvičením so striekačkou a náradím a účasťou na odborných školeniach z odboru hasičstva. Najlepší hasiči sa začali zúčastňovať vzdelávania, aby si skvalitnili svoje odborné vedomosti. V roku 1955 sa na šesť týždňovom strojníckom kurze v Nitre zúčastnil strojník Jozef Lukáč (Jojo). V roku 1958 zbor dostal PS-8, s ktorou úspešne reprezentovali našu obec na súťažiach.

V šesťdesiatych rokoch mal už hasičský zbor tradíciu a mal približne 40 až 45 členov. Najväčším úspechom bolo prvé miesto na okresnej súťaži v Šuranoch v roku 1964, odkiaľ si muži za víťazstvo priniesli hasičský automobil Tatra 805. V roku 1963 dostal dlhoročný predseda Jozef Lukáč (Muťúr) čestné uznanie za pohotovostnú službu, v 1964 čestný odznak za príkladnú prácu v ČSPO. V roku 1967 odstúpil z dlhoročnej a úspešne vykonávanej funkcie predsedu a získal čestné uznanie za príkladnú a obetavú prácu v požiarinej ochrane.

Namiesto neho bol zvolený za nového predsedu Ladislav Prška. V tomto roku bol zaznamenaný veľký požiar v Leviciach, kde v textilke v sklade bavlny vypukol požiar, pri ktorom boli povolaní aj hasiči z okolitých obcí vrátane našich.

V roku 1972 na výročnej členskej schôdzi bol zvolený nový výbor v tomto zložení:

<i>Predseda:</i>	<i>Ladislav Prška</i>
<i>Veliteľ:</i>	<i>Ernest Handel,</i>
<i>Tajomník:</i>	<i>Ludovít Meszároš,</i>
<i>Preventívár:</i>	<i>Zoltán Valach</i>
<i>Strojník:</i>	<i>Daniel Lehocký</i>
<i>Pokladník:</i>	<i>Alexander Potocký</i>
<i>Organizačný referent:</i>	<i>Štefan Minárik</i>
<i>Členovia výboru:</i>	<i>Michal Potocký, Pavol Lukáč</i>

Tento výbor si vzal na starosť hlavne aktívnych hasičov a začal sa intenzívne venovať ich výcviku. Pripravoval dolnoprialske družstvo na súťaže, poplachové cvičenia a posielal členov na školenia. Osem týždňového kurzu strojníkov v Martine sa zúčastnil Daniel Lehocký, ktorý prevzal funkciu strojníka po Jozefovi Lukáčovi (Jojo). Ich tréningy boli vo voľnom čase a na sucho, pri ktorých si zdokonaľovali zručnosť a kondíciu. Intenzívne sa pripravovali na súťaže, na ktorých si preverovali svoje nadobudnuté znalosti.

V roku 1974 rozšírili vybavenie zboru o požiaru striekačku typu PPS 12. Úspech zaznamenali na okrskovej súťaži konanej práve v našej obci v roku 1980, kde získali pohár za prvé miesto a postup na okresné kolo do Želiezoviec. Súťažné družstvo bolo v zložení: Tibor Molnári, Zoltán Valach, Ladislav Lachata, Štefan Jedlička, Alexander Lukács, Pavol Lukáč, Daniel Lehocký, Ladislav Handel, Alexander Lukáč (Sičko),

Počas povodní v roku 1977 ukázali vynikajúcu pripravenosť a viackrát účinne zasiahli pri odčerpávaní vody z pivníc a studní miestnych obyvateľov.

V roku 1980 sa stali členkami organizácie aj tri ženy - Helena Špitálska, Estera Baranyaová a Estera Johanová, ktoré vykonávali v zbere zdravotnícku službu. Počet členov v zbere bol 45 a fungoval v obci na veľmi dobrej úrovni. V tom istom roku DHZ prevzala novú hasičskú zbrojnicu v areáli obecného úradu a v roku 1982 nám bolo pridelené hasičské vozidlo AVIA DA 12 A31, ktoré používame až do teraz.

Výročná členská schôdza v roku 1992 zvolila nový výbor z príslušníkov mladšej generácie v zložení:

<i>Predseda:</i>	<i>Štefan Jedlička</i>
<i>Veliteľ:</i>	<i>Zdeno Martinek</i>
<i>Tajomník:</i>	<i>Stanislav Roľko</i>
<i>Preventívár:</i>	<i>Ján Kučerka</i>
<i>Strojník:</i>	<i>Róbert Tóth</i>
<i>Pokladník:</i>	<i>Ivan Bednárík</i>
<i>Organizačný referent:</i>	<i>Martin Hrušovský</i>
<i>Členovia výboru:</i>	<i>Daniel Lehocký, Maroš Lukáč</i>

Táto nová zostava mladých hasičov posilnená skúsenými členmi ďalej reprezentovala našu obec. Hoci to už nebolo také intenzívne ako roky predtým, stále ešte znelo meno našej obce na súťažiacich. Známe je prvé miesto z obvodovej súťaže z roku 1993 konanej v našej obci Dolný Pial a postup na okresné kolo do Levíc, kde obsadili piate miesto.

Členmi tohto družstva boli: Marek Lehocký, Marian Lachata, Maroš Lukáč, Róbert Tóth, Vladimír Tóth, Peter Valach, Ivan Bednárík, Marian Bednárík, Martin Hrušovský, Juraj Roľko, Stanislav Roľko.

Koncom 90. rokov sa DHZ dostal do útlmu a nasledujúce roky vykonával len základné úkony spočívajúce v preventívnych knotrolách. V tomto období všetky aktivity

spočívali ma pleciah predsedu DHZ Štefana Jedličku a preventivára Jána Kučerku, ktorým 15.1.2003 bola udelená medaila za príkladnú prácu a stužka za vernosť.

Od vzniku až do teraz zažil zbor vzostupy aj pády. Mnohí dlhoroční členovia a funkcionári už medzi nami nie sú, ale výsledky ich svedomito vykonanej práce a na úkor svojho voľného času registrujeme stále a preto im všetkým patrí od nás hlboká úcta a veľká vďaka.

Dobrovoľný hasičský zbor obce Dolný Pial opäť povstal z popola v roku 2005. Na jeho obnovenie sa podujal Ľudovít Víглаš, ktorý sa stal aj jeho predsedom.

Počet členov základne bol 30, z toho 10 žien a nový výbor DHZ pracoval v zložení:

<i>Predseda:</i>	<i>Ľudovít Víглаš</i>
<i>Veliteľ:</i>	<i>Ivan Bednárík</i>
<i>Tajomník:</i>	<i>Stanislav Rolko</i>
<i>Preventivár:</i>	<i>Ján Kučerka</i>
<i>Strojník:</i>	<i>Marek Lehocký, Zdenko Martínek</i>
<i>Pokladník:</i>	<i>Mária Jedličková</i>
<i>Referent mládeže:</i>	<i>Mgr. Viera Valachová</i>
<i>Členovia výboru:</i>	<i>Ján Vojtek, Štefan Jedlička</i>

Po oživení činnosti mužov prišli na rad aj ženy a už v tom istom roku pripravil s družstvom mužov a žien na domácej pôde obvodné previerky pripravenosti hasičských družstiev. Ženy aj muži postúpili z druhých miest na okresné kolo do Kalnej nad Hronom, kde ženám len o malý krôčik unikol postup na krajské kolo.

Ženské družstvo bolo v zložení: Andrea Zummerová, Anna Tóthová, Mária Jedličková, Ivana Hudecová, Zuzana Renčková, Eliška Martíneková, Alžbeta Richterová, Katarína Meszárošová, Alžbeta Uhnáková.

Mužský tím tvorili : Ľudovít Víглаš, Marek Trgiňa, Michal Michalec, Zdeno Martínek, Juraj Trgiňa, Michal Valach,

Miroslav Eliáš, Ivan Bednárík, Bohuslav Kašpárek, Peter Farkaš.

Rok 2005 bol pre nás bohatý na súťaže, kde úspešnejšie boli ženy, keďže konkurencia u mužov bola súťažne väčšia ako u žien. Môžeme spomenúť druhé miesta žien z pohárových súťaží v Poľnom Kesove, Ružinove, Vieske nad Žitavou a v Drženiciach a tretie miesto na nočnej súťaži na Dyčke. Muži získali druhé miesta vo Veľkých Ludinciach a v Ružinove. Úspešný štart mala aj súťaž o Pohár starostu obce Dolný Pial. Tá má už tradíciu, koná sa každoročne v mesiaci júl.

V roku 2006 pod patronátom Mgr. Viery Valachovej vzniklo družstvo žiakov, ktorého výcviku sa začala intenzívne venovať. Zostavila družstvo dievčat aj chlapcov a prvého mája pri príležitosti sviatku svätého Floriána a založenia detského hasičského družstva, usporiadali domáci hasiči v spolupráci so Základnou školou a Obecným úradom obvodné kolo celoštátnej súťaže mladých hasičov „Plameň 2006“. Postúpili na okresné kolo kde sa chlapci umiestnili na treťom a dievčatá na druhom mieste. Za chlapcov súťažili: Eduard Majer, Boris Botka, Matúš Sliezik, Patrik Martiška, Marian Lachata, Marian Martiška, Tomáš Víglaš, Jakub Smažák, Gejza Virág, Fabrícius Vinarčík. Dievčenská zostava bola v zložení: Kristína Zummerová, Veronika Bednáríková, Eliška Farkašová, Lucia Víglašová, Zdenka Zummerová, Angelika Bahíková, Nikola Macáková, Dagmar Víziová, Petra Potocká, Veronika Hamalová.

V roku 2007 nastali v zložení ženského družstva veľké zmeny a novoutvorené družstvo tvorili: Mária Jedličková, Mgr. Viera Valachová, Mária Zummerová, Alžbeta Bednáríková, Sylvia Víglašová, Alena Farkašová, Jarmila Čilingová, Monika Valachová. Pravidelný tréning priniesol aj výsledky keď na obvodnom kole ženy obsadili druhé a muži tretie miesto, čím si tak zabezpečili postup na okresné kolo. Tam sa umiestnili ženy na treťom mieste a muži na siedmom.

Družstvo detí sa zúčastnilo na halovej súťaži zručnosti mladých hasičov v Ivanke pri Nitre, kde skončili na druhom mieste.

Na výročnej členskej schôdzi v roku 2008 sa doterajší predseda Ľudovít Víglaš vzdal funkcie a novým predsedom sa stala Mária Jedličková

Družstvo žiakov sa v roku 2009 zúčastnilo v zmiešanom zložení na obvodnom kole v Kalnej nad Hronom kde sa umiestnili na treťom mieste a na okresnej súťaži, ktorú pripravili domáci hasiči, kde skočili siedmi. Žiaľ s odchodom Mgr. Viery Valachovej bola ukončená aj činnosť žiackých družstiev.

Posilnenie ženského družstva mladými hasičkami Eliškou Farkašovou a Luciou Víglašovou prinieslo svoje ovocie. Na obvodovej súťaži konanej v Žemberovciach sa ženy umiestnili na prvom mieste a muži na siedmom. Ženy postúpili na okresnú súťaž do Kozároviec, kde sa umiestnili na druhom mieste.

Na obvodnej súťaži v roku 2011 v Hokovciach, ženské družstvo obsadilo prvé miesto a postúpili na okresné kolo do Veľkých Ludiniec. Aj tam ukázali svoju zručnosť a kvalitnú prípravu a po zisku prvého miesta zaslúžene postúpili na krajské kolo kde skončili na piatom mieste.

V súčasnosti má zbor 25 členov z toho 11 žien. Väčšia časť členov je aktívna a zúčastňuje sa na previerkach pripravenosti, rôznych pohárových súťažiach a kultúrnych akciách.

Na Výročnej členskej schôdzi v roku 2011 bol zvolený nový výbor Dobrovoľného hasičského zboru v Dolnom Piali zložený:

<i>Predseda:</i>	<i>Michal Valach</i>
<i>Veliteľ:</i>	<i>Ladislav Tóth</i>
<i>Tajomník:</i>	<i>Eliška Farkašová</i>
<i>Preventívár:</i>	<i>Mária Jedličková</i>
<i>Strojník:</i>	<i>Marek Lehocký</i>

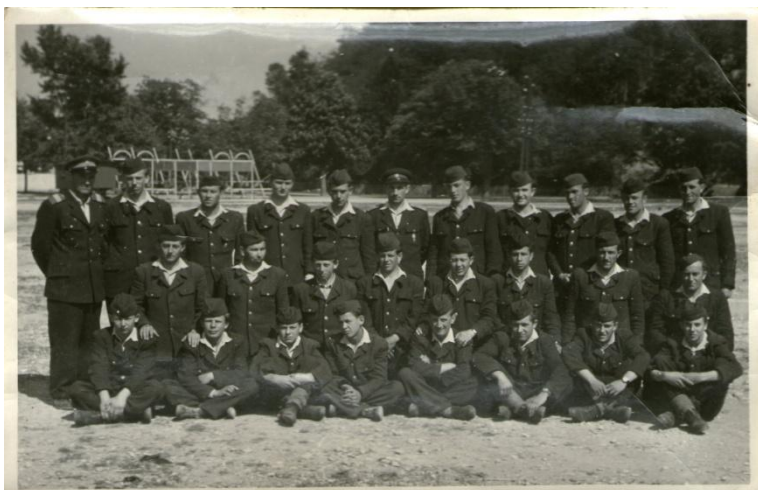
Pokladník: Mária Zummerová
Referent mládeže: Monika Valachová
Členovia výboru: Michal Michalec, Zdeno Martínek

Najcennejším a najplodnejším kapitálom ostáva obetavá, dobrovoľná, nezištná práca každého jednotlivca, ktorá bola a je hlavným pilierom každého dobrovoľného hasičského zboru. Náplň práce hasičského zboru je obsiahla a ak má byť vykonávaná kvalitne, vyžaduje od každého člena vysokú odbornosť, uvedomelú a dobrovoľnú disciplínu a podriaďovanie sa potrebám kolektívu. Iba svedomitou prácou sa podarí zabezpečiť všetky úlohy.

Na záver sa v mene Dobrovoľného hasičského zboru a jeho členov chcem poďakovať starostovi obce Róbertovi Potockému, Obecnému zastupiteľstvu ako aj pracovníkom obecného úradu za dlhoročnú aktívnu spoluprácu. Pani riaditeľke Základnej školy PaedDr. Janke Drienovskej za pomoc a pochopenie, Mgr. Viere Klenkovej (Valachovej) za obetavú a cieľavedomú prácu s deťmi. Ďakujem aj občanom našej obce a pripomínam im, že dobrovoľní hasiči sú tu pre nich.

Mária Jedličková, preventívár obce

Z foto archívu

6 týždňový strojnicky kurz v Nitre od 24.4. - 4.6.1955

Súťaž v Beši s PS 8 v 1963

Dobrovoľní hasiči z Dolného Pialu získali za víťazstvo v roku 1964 na okresnej súťaži v Šuranoch Tatru 805, pod vedením predsedu Jozefa Lukáča

Čestný odznak za príkladnú prácu udelený dlhoročnému predsedovi Jozefovi Lukáčovi

KRAJSKÝ VÝBOR
ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU POŽÁRNÍ OCHRANY

Bratislava

VÍDEŇSKÉ

Josefovi Lukáčovi

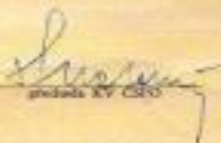
členovi MČ ČSPO DOLEHŤ PÁL, okr. Levice

za mimořádné zásluhy při ochraně hodnot
skladících všemu lidu

ČESTNÝ ODZNAK

„ZA PŘÍKLADNOU PRÁCI V ČSPO“

Číslo 27. X. 1964

předseda KV ČSPO

člen KV ČSPO

12352

Na okresnej súťaži v Leviciach v roku 1968 už pod vedením nového predsedu p. Ladislava Pršku

Súťažné družstvo na domácej súťaži oblastných previerok pripravenosti

Ladislav Handeľ na 10 dňovom školení referentov prevencie,
Martin 1974

Členovia dobrovoľného zboru hasičov v 80. rokoch

Okresné kolo súťaže DHZ Tekovské Lužany 2007

Pohár starostu Dolný Pial 2008

Súťaž mladých hasičov „Plameň“ Dolný Pial 2006

Muži 7.miesto
Okresné kolo súťaže DHZ Tekovské Lužany 2007
Ženy 3. miesto

Ženy v akcii

Muži v akcii

Hasičské desatoro

1. Nehľadaj v dobrovoľnom požiarnom zbore ani zisk, ani slávu, ale len bratskú povinnosť pomôcť v nešťastí
2. Ak si hasičským dobrovoľníkom, buď ním celou dušou a celým telom. Ak nemáš dobrú vôľu, nie si dobrovoľníkom a si dobrej veci na obtiaž.
3. Buď obetavý a statočný, ale konaj vždy s rozvahou, zbytočne neriskuj a dbaj na svoje zdravie.
4. Ak si funkcionárom, nevypínaj sa nad ostatných, ale pamätaj, že tí, ktorí ťa zvolili, očakávajú od teba činnosť zvýšenú a všetky prednosti tela a duše.
5. Považuj svojich bratov za rodných, ak si vzdelanejší, nepohrdaj nimi, ale snaž sa ich povzniesť.
6. Pamätaj, že od hasičského dobrovoľníka sa vyžaduje povaha priama, šľachetná a vlastenecká, v spoločenskom konaní počestná a vlúdna.
7. Užitočnosť v hasičskej organizácii sa dokazuje lepšie skutkami než slovami, ale záujmy hasičské je nutné vždy a všade slušným spôsobom hájiť.
8. Nevyvolávaj v zbore spory a pohoršenie, ale pričiň sa v záujme dobrej veci, aby si všetky nezhody priateľským spôsobom zmenil alebo uzmieril.
9. Ak máš na sebe čestnú rovnošatu hasičského dobrovoľníka pamätaj, že nevhodnými spôsobmi a správaním nespôsobíš hanbu len sebe, ale celej organizácii, ktorej odznak nosíš.
10. Ak si členom dobrovoľnej hasičskej organizácie, tak sa týmto desatorom riad' a potom budeš dobrým hasičským dobrovoľníkom.

Neprešlo jazykovou úpravou.

Vydal Obecný úrad Dolný Pial
v spolupráci s DHZ
2013